

"והילד הזה הוא אני"

מהדורת קיץ תשע"ז 2017

עיתון

בחסות ההשכלה

מערכת ההשכלה
במעונות חסות הנוער ובכלא אופק

שלום לכולם,

נרגשת מאוד עם הוצאת הגיליון השני לשנת תשע"ז של העיתון "בחסות ההשכלה". עיתון המיועד לתלמידים ולתלמידות שלנו. עיתון שכל מטרתו היא להעצים להאדיר ולאפשר להוציא מן הכוח אל הפועל את כישרונותיהם של תלמידנו.

נושא העיתון " והילד הזה הוא אני.." על שם שירו של המשורר יהודה אטלס. שיר שקורא לשוויוניות, שונות, ייחודיות, נראות, של כל אחד ואחת, ואשר תואם את התפיסה המקצועית הנהוגה במסגרות השונות: לראות את המקום המיוחד של כל ילד, להבין שכל אחד הינו שונה מרעהו, כל אחד מיוחד בדרכו שלו.

יאנוש קורצ'אק כתב: "מאה ילדים – מאה אנשים... כבר... עכשיו... היום – אנשים הם. לא עולם קטן, אלא עולם ומלואו." יצירותיכם מבטאות וממחישות עולמות מלאים! מלאים ברגישות, בתבונה, בחלומות. כל אחד ואחת מכם – עולם ומלואו! ואנו, הקוראים, מבקשים להודות לכם על שבחרתם לשתף אותנו בחלק מעולמות מלאים אלו!

אני רוצה להודות בראש ובראשונה לכל נער ונערה שלקחו חלק בעיתון ונתנו לנו הצצה ל"עולם ומלואו" שלהם.

תודה לכל המסגרות והצוותים שסייעו וליוו את הנערים והנערות. תודה נוספת לקארן פדרובסקי-פחם העורכת של העיתון.

תודה מיוחדת ליהודה אטלס, שכיבד אותנו בקריאת העיתון ובכתיבת דברי הפתיחה של הגיליון!

תודה אחרונה בסדר אך ראשונה בחשיבותה, למר חיים מויאל: תודה על הליווי והתמיכה בהוצאת עיתון התלמידות והתלמידים. בלעדיך הרעיון לא היה הופך למציאות ולחלק אינטגרלי ממסורת ההשכלה במסגרות חסות הנוער וכלא "אופק"!

שרונה מוסאי,

רכזת השכלה במעונות חסות הנוער ובתי הכלא

קוראות וקוראים יקרים,

אני גאה ונרגשת להביא אליכם את גיליון קיץ תשע"ז של תלמידות ותלמידי "חסות הנוער" וכלא "אופק"!! במסגרת ציון ארבעים שנה להוצאת ספרו של יהודה אטלס, **"והילד הזה הוא אני"**, אשר הפך לנכס צאן ברזל בתרבות הישראלית, וכחלק מהמגמה המאפיינת את העיתון הדוגלת בהצגת יצירתיותם ויכולותיהם של הנערות והנערים, בחרנו להתחבר לחגיגות הספר המיתולוגי, ולמעשה להתחבר לחברה ולתרבות הכללית. היצירות השונות והמגוונות מהוות פעם נוספת הוכחה לכישרון, רגישות, מקוריות וייחודיות של התלמידות והתלמידים! כל אחת ואחד מהם בחר בדרך ביטוי שונה: ציור, מייצג, טקסט, קולאז', וכל יצירה מבטאת את הפרשנות הסובייקטיבית של כל אחת ואחד להיגד: "והילד הזה הוא אני". אני מבקשת להודות מקרב לב לכל היוצרות והיוצרים המופלאים, שהסכימו לשתף אותנו בחוויות, רגשות ומחשבות ואשר בזכותם יוצא הגיליון. תודה נוספת מגיעה לכל המורות, המורים, רכזות ורכזי בתיה"ס ומנחות היל"ה בחסות, אשר התגייסותם אפשרה את הוצאת הגיליון מהכוח אל הפועל. תודה מיוחדת ומרגשת למשורר יהודה אטלס, אשר קרא ועיין ביצירות, וכתב פתיח לגיליון!!! לא בכל יום זוכים למילים כה חמות ומרגשות ממשורר שיצירתו כה עשירה ומהווה חלק אינטגרלי מהתרבות של כולנו!

בהערכה,

קארן פדרובסקי-פחם

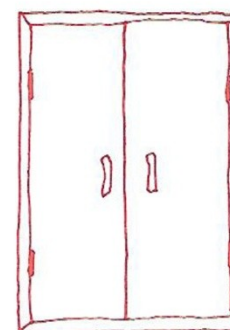
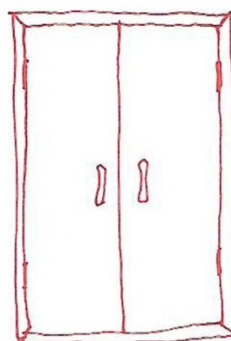
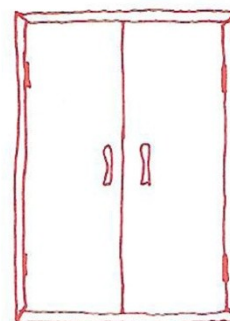
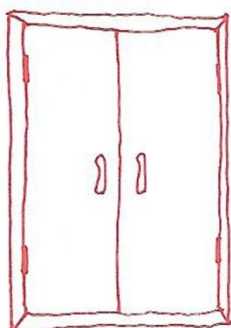
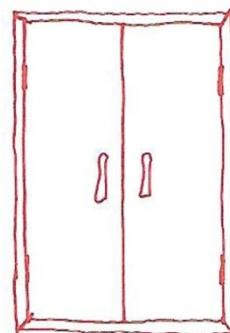
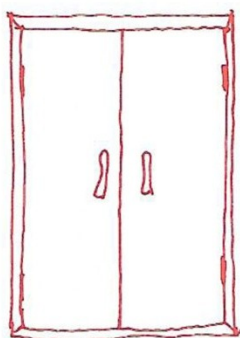
מנחה פדגוגית בחסות הנוער וכלא "אופק"

כותבים יקרים, נערים ונערות יקרים.

קשה לי לתאר את ההתרגשות שאחזה בי כשקראתי את הרשימות ואת השירים שלכם, שנדפסים בעיתון זה. יש ביניהם קטעים יפהפיים, שבתנאים אחרים לא הייתי מתבייש אילו אני הייתי כותב אותם. אבל, אני הרי לא יכול לכתוב אותם, כי דברים שעברו עליכם לא עברו עליי. אם אתה מסוגל לקחת את מסלול חיך ולכתוב אותו, או קטעים מתוכו, אני חושב שעשית את הבלתי ייאמן. די קשה לאדם לכתוב על עצמו. זה מחייב סוג מסוים של גילוי-לב, להביט לאמת בעיניים, חשבון-נפש. זה מחייב לדבר אמת. ואת האמת לא קל להגיד. כשאתה אומר או כותב את האמת על עצמך אתה כאילו עומד עירום לפני כולם, כי אתה מגלה גם חולשות, פחדים, תסכולים. והרי כולנו רוצים "להיראות טוב" בעיני אחרים. כך שכתובת אמת על עצמך היא תהליך אמיץ.

יחד עם זאת, כשאתה עושה זאת אתה חוֹנֶה משהו נפלא. כאילו החזקת ב'בטן' סוד, שהסתרת, שלא רצית להסגיר, וברגע ששחררת אותו שחררת גם את עצמך. הדבר הכי קשה בחיים הוא לחיות מאחורי מסכות, הסתרות, שריון חיצוני שלא מאפשר לראות מי אתה ומה אתה מרגיש. כשאתה מאפשר לשריון לנשור אתה מרגיש הקלה, פרישת כנפיים, אוויר חופשי. יש קוראים לזה במילה יוונית: קתרזיס. שזו הזדככות, היטהרות, התנקות מרעלים, התעלות הנשמה, המראה לגבהים.

תודה לכם על מה שכתבתם. תודה למי שדאג שהדברים יגיעו אליי. תודה שבחרתם ב"והילד הזה הוא אני" כמוטו לכתובתכם. הילד הזה, שמדבר בכל השירים, הוא תמיד אני. האופי שלו תמיד דומה ומתאים לאופי שלי. גם לי היה קשה ומסובך לכתוב את הדברים. השירים, שאולי נראים לכם כאילו נשרו לי מהשרוול, נכתבו במשך הרבה זמן ובהרבה מאמץ. ככל שאתה עובד יותר על קטע כתוב כך המאמץ שהשקעת בו ניכר פחות. מעניין, לא?

אָנשִׁים זָרִים
 שְׂאֲנִי בְּכָלֵל לֹא מִפִּיר —
 מִמְּקוֹמוֹת אַחֲרִים
 וְגַם פֹּה מִהָעִיר —
 הֵייתִי רוֹצָה
 שְׂיִדְעוּ בָּלֶם
 שֵׁשׁ יָלָד
 אֶחָד בְּעוֹלָם
 וְהַיָּלָד הַזֶּה
 הוּא
 אֲנִי.

כתיבה: יהודה אטלס | איור: דני קרמן

"הילד הזה הוא אני"

אני הוא הילד היושב בסוף הכיתה.
אני הוא הילד שישב לבד בהפסקה.
אני הילד שתמיד חטף מכות,
מבריון שחשב שהוא גדול על חלשים
וחלשות.

אני מהילד שגדל
עברתי לחטיבה ושם הפכתי לגל.
נע בין התנהגויות שונות
מעשן ושותה רק בשביל בנות.
מרגיש אבוד כמו סרגל ללא שנתות
הילד הזה הוא כבר לא אני...

זוכרים את הבריון? מהיסודי מהגן?
הפכתי לאותו אחד
רק בגלל הפחד
לחזור להיות הפחדן מהגן
שאף פעם לא עשה בלאגן
הילד הזה הוא לא אני

ועכשיו אגיד לכם איזה ילד אני:
אני הילד שאוהב לאהוב,
שרוצה לעזור ולהיעזר
לתמוך ולהיתמך
הילד שמאמין באהבת חינם ללא תגמול
ללא סיבה
אבל הילד היטשטש במהלך השנים
יהפוך למישהו שהוא לא הוא
ועכשיו אני הוא אני
הילד, הנער, האיש שמגדיר את עצמו
ללא אדם שישנה אותו.

ר.פ.

"אינת עדן"

כשמסתכלים עליי
 אני לא מודעת למה שחושבים
 תמיד מנסה לרצות אחרים
 בסך הכול רוצה לרקוד ולשיר
 אני לא מסכנה אז אין צורך שתרחמו
 ואם יש לי משהו להגיד תהיו בטוחים שתשמעו
 אני מכירה את עצמי כחברה אכפתית ולא מפקירה
 הילדה הזאת היא אני

ר.פ.

פנימיית "עלמא"

ש.ט.

הוסטל
 "נאות אביב"

"מי שלא נשם אבק דרכים, לא ישאף אוויר פסגות"

אני ש.נ. בן 17 וחודשיים. גדלתי בתל אביב יפו. יש לי שני הורים מדהימים ארבעה אחים וחברה כמעט שנתיים. הגעתי ל"כנף של אהבה" לפני 5.4 חודשים וכאן חיי השתנו לטובה. בשכונה שבה גדלתי הדרדרתי והייתי עושה מלא שטויות. עזבתי את הלימודים בבית הספר "דב הח" בגיל 14 וחשבתי שכבר לא ייצא ממני כלום, כי הייתי בטוח שאני מוכן לחיים האמיתיים. כבר לא היה לי ביטחון עצמי, ובעקבות כל האירועים האלה המשכתי לעשות יותר שטויות עם החברים מהשכונה ונפתחו לי 3 תיקים במשטרה.

לא עצרתי את עצמי והזקתי למשפחה ולסובבים אותי עד שהגעתי לכלא "אופק", שם הייתי חודש וחצי.

משם עברתי לחלופת מעצר ששמה "שיטה" שבמצפה רמון, שם הייתי 9 חודשים ועדיין לא קיבלתי עם עצמי החלטה להשתנות, עד שהציעו לי להגיע ל"כנף של אהבה". גם ל"כנף" לא רציתי לעבור בהתחלה, התנגדתי מאוד למעבר אבל בזכות החברה שלי והמשפחה שלי שדחפו אותי לעבור ואמרו לי שרק ככה אוכל להצליח ולהתקדם בחיים, הגעתי ל"כנף". הגעתי כשאני יודע שזאת האפשרות והתחנה האחרונה שלי להצליח בחיים. הדרך והזמן שלי ב"כנף" היא ההצלחה הכי גדולה שהייתה בחיים שלי. התבגרתי כאן, למדתי לקבל החלטות, למדתי להיות סובלני יותר ולהיות אכפתי לעצמי ולסביבה, בנוסף הבנתי להסתכל על עצמי קצת ובמה אני צריך להשתנות. למדתי שאני צריך לקחת אחריות על המעשים שלי ואיך לקחת את עצמי בידים.

אני לומד ומסיים בקרוב 12 שנות לימוד ובתקווה אעשה כאן בגרויות זה דבר שלא יכולתי לעשות בחוץ כי בשום מקום אחר לא האמינו בי כמו פה, ולא האמנתי בעצמי.

העובדים הסוציאלים שיר ויואב עוזרים לי כאן בכל הדרך שאני עושה ומנסים שאצליח. אני מרגיש שהחיים שלי השתנו מקצה לקצה!

מהמקום שאני נמצא בו היום, אני עוזר לנערים חדשים שנקלטים למסגרת, אני באמת מציע להם שיעשו את הבחירה הנכונה כמו שאני עשיתי.

אני רוצה להודות: לחברה שלי, שעזרת לי בכל התהליך הטוב שאני עובר בחיים כרגע ותומכת בי בכל מצב אפשרי.

למשפחה היקרה שלי ולכל הצוות של "כנף של אהבה" שלא מוותרים עליי אף פעם ונלחמים כדי שאצליח. תודה לכם,

ש.נ. "כנף של אהבה"

מי אני בכלל?

רוצה לשנות את העולם בלי חשש,
לחיות וליהנות הכי טוב שאפשר.
לחקור ולהמציא הכל מחדש,
ולדאוג שהילד שלי גם לא ינשור.
לא אוהב שמכריחים אותי לכתוב סיפור,
רוצה להיות מי שאני בלי איפור.
הייתי רוצה לחוד חידות,
רוצה לפתור בעיות הגיון קשות וחדות.
לבלות בלי גבולות,
ובכל זאת לשמור על מגבלות.
לעשות את הכל בחריצות וביעילות,
יותר מקן של נמלים עמלות.
לפעמים אני מתעצל,
את יכולותיי לא מנצל,
ותמיד תמיד מתנצל.
רוצה לחיות את החיים בלי צרות,
לבלות ולהשלים את כל ההנאות,
כי החיים קצרים והגיל בסה"כ רק אות.

י. מעון "גילעם"

דיוקן עצמי, רישום על קרטון

א.א.
"רוח מדבר"

מחווה לאומן
רוי ליכטנשטיין

דיוקן עצמי, טכניקת הדפס

א.מ.
פנימיית "דארנא" - בית רועי

" لا يوجد شخص جيد بكل شيء "

ولكن يوجد شخص يرى الجيد بكل شيء "

" هكذا بدأت حياته , كان ولد جيد , ينظر لكل شيء بصورة جيدة , يرى العالم بألوان جميلة ومتنوعة .
بجيل 15 سنة كل شيء تغير , وَدُمِرَ , بدأ ذلك الفتى الرائع بتعاطي المخدرات , توقف عن الذهاب الى المدرسة , وأصبح يقضي وقته فقط مع أصدقائه , بدأ بالمشاكل والنزاع مع الآخرين , وضعه ازداد سوءا أكثر وأكثر .
فجأة وجد نفسه وحيدا دون أن يلتفت إليه أحد , لا أحد يريد مساعدته , أصدقائه تركوه , كانت فترة صعبة , بحث عن يساعده... أشخاص , أصدقاء , أهل ولكن لم يجد .
مع مرور الزمن , شيئا فشيئا بدأ يفهم أنه يجب مساعدة نفسه بنفسه , أخذ يفكر في داخله وقرر أن يبدأ حياته من جديد ,
رويدا رويدا ومع مرور الزمن وبعد الفطام من المخدرات ومكوته في المعهد لمدة سنة ,
كل شيء بدأ يتغير للأفضل .
الفتى بدأ يؤمن بنفسه وبالناس من حوله , وهم أيضاً رأوا به إنسانا آخرأ صاحب قلب طيب يستطيع أن يساعد نفسه وأن ينجح .

بالنهاية فهم بداخله أنه يستطيع الوصول للنجاح , إذا كانت هنالك إرادة فسوف ينجح . الإنسان يعرف نفسه جيدا بعد ما تمر عليه فترة صعبة , عندها يستطيع معرفه الأشياء الجميلة في حياته , ويرى كل شيء كأنه أجمل شيء في حياته .
قرر أن يكون ذلك الفتى الذي كان من قبل , أن يقف على رجليه من جديد وأن يبني مستقبله , وان لا يعود ثانيا لذلك العالم الغريب الذي كان في الماضي . هكذا هي الحياة , لكي نكملها يجب أن نتعلم من كل شيء , يجب أن نفكر قبل أن نقرر أو قبل أن نقدم على فعل أي شيء , أي أنه في النهاية يجب أن نتصرف بحكمه .
كل هذه الأمور كانت في حياة ذلك الفتى الذي عانى الكثير والكثير .

ذلك الفتى هو أنا "

أتوجه لكل الشباب وذلك من خلال تجربتي في الحياة , خاصة الشباب الموجودين في ضائقة , لان يستمعوا لنصائح الكبار , الأهل والمعلمين وأن يكونوا حذرين جدا بكل شيء في الحياة .
لذلك :

" أنت موجود في نفس المكان الموجودة فيها أفكارك "

" ولكي تتحقق يجب أن نحلم "

م.ر

معهد الاخوة

ترغوم-מעון אחוה עכו

" לא קיים אדם שהוא טוב בכל, אבל קיים אדם שרואה את הטוב בכל "

" ככה התחילו החיים שלו, היה ילד טוב, מסתכל על הכל בצורה טובה, רואה את העולם בגוון צבעים נוצצים.
בגיל 15 הכל השתנה והכל נהרס, התחיל הנער הנפלא להשתמש בסמים, נעדר מבית הספר, בילה את זמנו רק עם חבריו, התחיל לעשות בעיות להשתולל ולהתקוטט עם אחרים, מצבו התדרדר לגמרי .
פתאום מצא את עצמו לבד, אף אחד לא הסתכל עליו ולא רצה לעזור לו, החברים נטשו אותו, הייתה תקופה קשה, חיפש אנשים, חברים והורים, אך לא מצא.
לאט לאט התחיל להבין שהוא צריך לעזור לעצמו, להתבונן פנימה ולהתחיל את החיים מחדש. עם הזמן, אחרי גמילה מסמים ושהייה במעון למשך שנה, הכול התחיל להשתנות לטובה.
הילד התחיל להאמין באנשים, כי האנשים ראו בתוכו אדם בעל לב טוב שיכול לעזור לעצמו ולהיות מוצלח.
הבין בסוף שאדם יכול להצליח ובגדול, אם הוא רוצה הוא כן יצליח, האדם יכיר את עצמו טוב אחרי שתעבור עליו תקופה קשה. אז הוא יעריך את הדברים הטובים בחייו ויסתכל על כל דבר שהוא הדבר הכי טוב בחייו.
בסוף החליט להיות האדם שהיה לפניו ושעמדם על הרגליים שוב ולבנות את העתיד שלו מחדש, לא לחזור לעולם המחר שהיה בעבר.

ככה החיים, כדי להמשיך צריך ללמוד מכל דבר , צריך לחשוב לפני שנחליט או לפני שנתקרב לדברים שמסבכים אותנו בקיצור צריך לחשוב בחוכמה

לכן כל הדברים האלה עברו על הילד הזה שסבל וסבל

הילד הזה הוא אני

אני פונה לכל בני הנוער כדי שילמדו מניסיוני, במיוחד בני נוער בסיכון ומבקש מהם שיקשיבו לעצת המבוגרים, ההורים והמורים ולהיות זהירים וערים לכל דבר בחיים .

" אתה נמצא במקום שבו נמצאת מחשבתך "

" וכדי להגשים חייבים לחלום "

מ.א

מעון "אחוה" עכו

אומרים שאני אינני אני
 אז מי אני בכלל?
 אומרים שאני חכם, אך איני יודע זאת.
 מחפש את עצמי בכל מקום.
 אני אדם מאוד סקרן מטוב ועד רע.
 שחור לבן אני רואה כמעט בכל חיי.
 מחפש את האמת, אך לא מוצא אותה,
 ופתאום מבין שהיא בתוך עצמי.
 רק אני יכול בעצם להגיד מי אני?
 מה שאנשים אומרים אינני מאמין לזה,
 כי זאת לא המציאות שאני רואה את זה.
 אני אדם מאד מבולבל, אבל כבר מתמצא בזה.
 שואף תמיד קדימה.
 ואם החיים היו בשפל,
 אז צריך לפתוח דף חדש למרות הסבל.
 מצאתי מקצוע שאליו אני שואף לומד,
 ומחכים ומתקדם בסוף אהיה רואה חשבון.
 אני לא חושב שזה קל, אבל בקושי לא מתחשב בכלל.
 עד עכשיו גדלתי והבנתי שקשה יש רק בלחם.
 אני חושב על העתיד אבל לא רחוק מדי,
 כי אני לא אדם של אכזבות תמיד שואף ליותר כי זה מי שאני.
 לפעמים אני נופל ולא מתאכזב כי אני מצפה,
 שאחרי ירידה תגיע עליה גדולה מאד.
 ככל שאני מתבגר, אני את עצמי מגלה כמה שיותר.
 וכשאתבגר אדע מי אני....

א.א.

מעון "גילעם"

بالرغم من كل المشاكل التي مرت علي في
 حياتي أنا متفائل ,ولا أملك إلا أن أبتسم
 هذا الشاب هوأنا

ع.ر.

معهد الاخوة

למרות כל הבעיות שעברתי בחיים שלי
 אני אופטימי, ואני יכול רק לחייך
 הנער הזה הואאני

ע.ר.

מעון "אחווה" עכו

אפשר
עשה את כל הטוב שאפשר
בכל דרך שאפשר
לכל האנשים שאפשר
בכל מקום שאפשר
ובכל זמן שאפשר
כל עוד אפשר

ע.ח.
"טף הרים" ירכא

נק.

כפר "רוח מדבר"

**I thought that I can't leave a smile on people faces.
But , I was wrong.
I came from darkness to the light.
I dreamed that I would find the light, and the destiny brought me to this institute.
They gave me a lot of support and care, because of this, I feel that I'm a human again.
This place is like the rays of the sun.
They let my life to be a poem.
I was lost and finally I found a protected place.
I forgot my sorrow, and like a star I am shining again.
They showed me how to live and how to behave. the place I have always dreamed about, I have finally found.**

כל הזמן חשבתי שאני לא יכולה להשאיר חיוך על פני אנשים... אבל טעיתי !
אני עברתי מחשכה לאור... חלמתי שאני אמצא את האור, וגורלי הביא אותי למעון הזה.
במעון הזה דאגו לי ונתנו לי את התמיכה, ומאז התחלתי להרגיש באנושיות שלי.
המקום הזה הוא כמו קרני השמש בשבילי והוא הפך את חיי לשירה יפה.
בתקופה מסוימת הלכתי לאיבוד אך בסוף מצאתי את המגן הזה שנתן לי לשכוח את כל צרותי וחזרתי לקרון כמו כוכב.
במעון הזה הראו לי איך לחיות ואיך להתנהג. וסוף סוף מצאתי את המקום שתמיד חלמתי עליו !

לقد اعتقدت دائماً أنني لا أستطيع ان أرسم البسمة على وجوه الآخرين, ولكني أخطأت !
لقد انتقلت من الظلمة الى النور. حلمت طويلاً أن أجد هذا النور وأخيراً قادني قدري الى هذا المعهد.
في هذا المعهد أعطوني الدعم والاهتمام وأشعروني بإنسانيّتي. لقد حوّل هذا المعهد حياتي لقصيدة جميلة.
بعد كل الضياع, وجدت هذا الملجأ الآمن والذي جعلني أنسى كل مشاكلتي وأعادني مشرقة كالنجمة.
هنا في هذا المعهد علّموني كيف أتصرّف وكيف أعيش. وهذا المكان الذي طالما حلمت به, وجدته أخيراً !

מ.ל.

מעון "אלבוסתאן"

הילדה הזאת היא אני

נערות
"בית רות" עפולה

רישום בעפרון גרפיט
משולב עם פחם טבעי
על נייר, חצי גיליון.
דימוי: זאבים

ג.ב.
מעון "צופיה"

לורנס

"מקום אחר"

הדרך אל החיים...

שعادة الانسان تتعلق بتحقيق غاياته واهدافه.
ولكي ينجح الانسان عليه أن يكون ايجابياً ومتفائلاً وينظر الى الاعلى فقط الى الاعلى.

ولكي ينجح الانسان عليه أن يبذل مجهوداً كبيراً، أن يتعلم وأن يستغل كل لحظة في حياته. عليه أن لا يعرف اليأس بل يحاول ويحاول ويتعلم من أخطائه ليتخطى كل العقبات.

فلا تيأسنّ اذا كبوتم مرةً, ان النجاح حليف كل مثابر

ס.ח.

הוסטל אמן

שפאעמרו

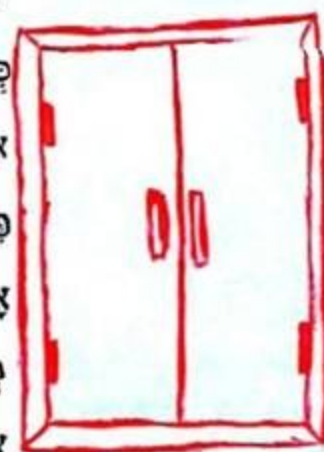
תרגום- הוסטל "אמאן"-שפרעם

דרך לחיים...

איזה כיף לבן אדם שיש לו מטרות ורוצה להגשים אותן
לפי דעתי אם כל בן אדם רוצה להצליח, הוא חייב לנקוט צעדים בצורה חיובית.
תמיד עדיף להסתכל למעלה לכיוון הכוכבים ולא למטה לכיוון האדמה.
לנסות להבין מה אנחנו רואים ומה אנחנו רוצים, ונהיה חכמים
ההצלחה היא לא כפתור שלוחצים עליו ומשנים את החיים אלא צריך ללמוד ולהשקיע ולהעריך כל רגע בחיינו.
אם ניפול, נקום וננסה עוד פעם ונלמד מהטעויות. וכמו שאומרים, כל יום השמש זורחת וכל יום מתחילים מחדש.
צריך רק לעלות ואם לא הצלחת, תנסה מחר. העולם נותן לך מתנות בשפע.
לא כתוב בשום מקום שלנסות זה כישלון.

ס.ח.ע

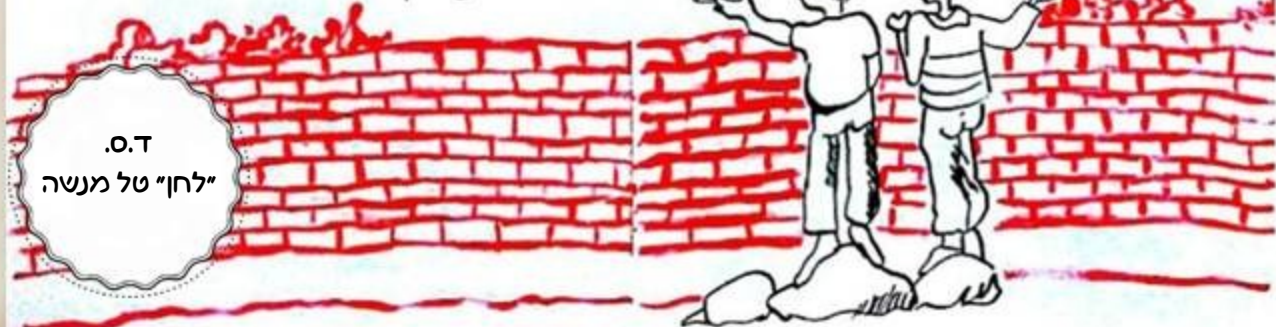
הוסטל "אמאן"-שפרעם

אני יודע שאני לפעמים מעצבן
עושה לאמא בישות בשאני מעשן.
מסחובב עם שובבים שקוראים לי לידת
ולפעמים מוצא את עצמי בניידת.
אני יודע גם שאני מקלל.

בשאני חוטף ת'קריוזה - את הפה מנבל
אני יודע שאסור לי להסתובב מאוחר.
פשוט קשה לי ללכת בשחור שלי בשאר.
אבל, אני מבקש מבולכם:
מנהל, רבו וקצינת מבחן,
אל תשכחו שאני עדיין עוד---

ילד קטן!

ס.ד
"לחן" טל מנשה

יש אהבה

אני חושבת שאני טובה מידי, תמיד אומרים לי די,
אבל אני להם לא מקשיבה, לפעמים אני תמימה.
אני רוצה לשיר, אני רוצה לרקוד, גם לי מגיע לנדוד.
רוצה אהבה, שלא תהיה אכזבה, רק אהבה, חמודה ומתוקה.
כולם שווים אני חושבת, אני על זה כותבת,
לפעמים לא מקבלת אבל עדיין אוהבת.
אני צבועה, קצת מתוקה, אולי חמודה
אבל לא גורמת לאכזבה, אני אולי נתפסת מוזרה.
לפעמים הוזה, אולי עצובה, אבל אליכם, אני שווה
אין אצלי הכללה, אין אצלי לא טובה, יש אצלי אהבה.
למרות שבמסגרות הייתי, נכון שדברים עברתי,
נכון שקשה להתמודד, אבל יש לי את הבורא.
אני מאמינה שהכול לטובה, שתמיד יש אהבה, אין אצלי שנאה,
אמרתי כבר, אצלי יש אהבה.
אני בן אדם! על תשפטו, אל תשנאו, תאהבו, תרגישו, אולי
תבינו, יש אהבה,
למרות מה שעברתי, למרות מה שהרגשתי, אני עדיין אוהבת
ומקבלת, את המילה שנאה
אינני מקבלת.
בכיתי, כאבתי, אבל תמיד אהבתי.
למרות מה שעברתי, למרות מה שראיתי, עדיין סלחתי מחלתי,
השלמתי עם עצמי !!

ז.ב.ה. מעון "צופיה"

הילדה הזו היא אני
"האהבה הגדולה שלי זה בע"ח.
הם משרים עלי רוגע ושלווה"

ש.כ.
"בית קשת"

ציור משותף
נערות "בית רות" עפולה

בהשראת הסיפור
"והילד הזה הוא אני"

בס"ד

חיי

עת יצאתי לעולם הזה/ כתינוק, כבר בכאב גדול הייתי שרוי.
כל זיכרונותיי ומחשבותיי בעצב וצער הם/ ורגש לא הרגשתי מימי.
שכבות ומסכות לבשתי/ מייחל אני שיסיר לי אותם אלוקי.
יום אחד במסע הזה/ הוערו עיני.
רגש אז הרגשתי/ כאב שלא ידעתי מהו מעולם.
טעות מרה טעיתי/ האשמה אותי כיסתה.
הרגשתי חסר אונים/ את רצונותיי לאלוקים מסרתי.
רגלי כאבו מלכת/ הרגשתי כילד שדרכו איבד.
געגועים משונים ייסרו אותי/ אהבה חדשה אותה לא ידעתי.
נשמתי בוערת מבפנים/ אבא היא צועקת לעולמים.

ר.ד.
רטורן

אני סך הכול ילדה שעשתה כמה טעויות בחיים
 אני יודעת שעל טעויות משלמים
 התקופה בפנימייה היא תקופה קשה אך זמנית
 אני מאוד רוצה לשוב הביתה
 ולחיות את החיים כמו כל נערה רגילה
 אני מצטערת על הכול, על כל הטעויות
 אני רק מקווה שאני אחזור הביתה בקרוב
 אני לא מוותרת לעצמי ואני לומדת בכל הכוח
 רוצה רק לסיים בגרויות ולהצליח
 המלצה שלי אליכם:
 לכל מי שיש חלום שלא רק יחשוב עליו
 אלא יעשה כל שביכולתו להגשים אותו
 אפילו אם זה רק לנסות כי לא תמיד מצליחים
 אך לנסות זה חובה!

מ.ק.

פנימיית "עלמא"

הלב השבור

א.צ.
 "אופק"

أعطني صريبي وأطلق يدي

א.ז.

מעון "אלבוסתאן"

1.

כשאמא יוצאת ליום של סידורים
אני נכנסת לארון הבגדים,
יוצאת עם עקבים, שמלה
ובלונים בחזייה

2.

אתמול המורה שאלה שאלה:
מה תרצי להיות כשתהיי גדולה?
אמרתי לה "מאושרת"
והיא אמרה לי שאת השאלה לא
הבנתי –
אבל אני דווקא חושבת
שהיא זאת שמתבלבלת

3.

פעם בשבועיים,
ביום שישי,
אני נוסעת לביתי
וביום ראשון מוקדם,
עוד כשאף אחד לא קם
לכולם שלום אומרת ולבית אני
חוזרת.

ה.צ. מלכישוע

הילדה הזו היא אני
ילדה עצובה עם סוד

ו.ד. מעון "מסילה"

פ.ר.

"מצפה ים"

בס"ד

הילד הזה , הוא באמת אני??

אני נער בן 17 שנמצא במסגרת טיפולית (רטורנו). במקור אני מירושלים... אוף, אין לי מספיק כוחות להיכנס פנימה ולהסתכל לילד שבתוכי בעיניים. אני נער שהתבלבל והסתבך בדרך, והלך רק איפה שהוא מרגיש שמתייחסים אליו בכבוד, ומקבלים אותו כמו שהוא. אני ילד כ"כ רגיש מבפנים, כך שכמעט ואף אחד לא שם לב לזה רק בגלל מסכות שלבשתי על עצמי בסבל רב. המסכות והזיופים באו ממקום שאני הרגשתי שלא אוהבים אותי או שלא מתייחסים אלי, ומקבלים אותי איך שאני, רק מנסים להיפטר ממני.

בבתי הספר היסודיים הייתי ילד אלים, כי זו הדרך שלמדתי לבטא את כל הכאב שאני סוחב בהרגשה, ולא הבנתי שזו הבעיה שלי. מרוב שזה עזר לי לבטא את העצב והכעס והתיסכול, ותחושת הנידוי וחוסר האהבה, אז חשבתי לעצמי שההתנהגות שלי טובה, כשבעצם התבטאתי באלימות, ומה שרציתי היה שיבינו שאני נער רגיש ושאם לא משתפים אותי בכדורגל- אז אני נפגע מאוד!

חוסר ההבנה אותי ואת מה שאני צריך, הביאו אותי לפעול באלימות, ובתי הספר היו נפטרים ממני ומעבירים אותי ממקום למקום, כמו נייר בתוך מדפסת.

היום, אחרי שנה במסגרת הטיפולית, **למדתי לקבל את עצמי כמו שאני.**

זו עבודה קשה ומייסרת, אבל מאוד שווה. למדתי לקבל שיש לי קושי גדול לבטא את עצמי ושהדימוי העצמי שלי נמוך. שאני מרגיש בדידות ושוני מאחרים, ועוד תכונות שליליות שסירבתי לקבל.

אבל היום אני יודע, שאני צריך להפגין כלפי עצמי אהבה, הבנה ואכפתיות, חיבוק ומילת עידוד כשצריך זה מצריך המון שלוה וסבלנות וסובלנות. תתארו לכם שבמקום לברוח כל הזמן מעצמכם, ולנסות לא להסתכל פנימה, ולומר לעצמכם את הכנות הלא נעימה, ולהשתמש בסמים כדי לברוח מעצמכם ובמקום כל הרדיפה אחרי הריק- פשוט נעצור, נעצור את הדפוסים שכיסו את מי שאנחנו ופשוט נקבל את עצמינו ונעניק לעצמינו את האהבה, החום והיחס.

נחבק את חוסר הביטחון, ונסלח לעצמינו.

ופשוט ננשום עמוק, ונאמר לעצמינו- כל אחד ואחת- אני אוהב אותי!!!

ר.ח.

רטורנו

"הילד הזה הוא אני"

לפעמים זה קורה לי, כמעט תמיד.
 ובחשכת הלילה, אני רוצה לחזור בזמן.
 לתקופה שהייתי ילדה קטנה.
 לישון במיטה ולהרגיש שדואגים לי.
 מכסים אותי, מלטפים את שערי.
 נושקים לי ללילה טוב על מצחי.
 אך אני תקועה בזמן, ודמעות בעיני
 מבט עצוב...
 אני גדולה מידי.
 ואף אחד לא מסתכל עלי בשנתי
 מלבד הכוכבים ודובי גדול.
 אני מחבקת אותו חזק, אבל הוא לא מחזיר חיבוק.
 ואף אחד לא מבין למה אני לבד.
 ואם קר לי אני מתכסה בעצמי, לבד, וטעם מר בפי
 ואולי קצת מלוח, כמו הדמעות שלי..
 עכשיו יותר מתמיד הבנתי, גדלתי!
 ממשיכה להיעזר ורוצה להגיד תודה.
 אבל יוצא לי משהו אחר...
 והילדה הזאת זו אני!
 השתנתי, גדלתי ובגרתי.
 אבל בפנים אני אותה הילדה הקטנה .

א.ש.

הוסטל "ניגונים"

מ.ב.

"מצפה-ים"

אקון קמא.....

מן חקי אן אקון קמא לא תרידון לי אן אקון
פדעוני אבר ען זאטי, פבאלאכיר אןא אנסאן
ואגעלונזי חרא פליקאָ פֿי משוארי פֿי החיה
ולא תסלבוּא מני חריתי פֿי העיש באמן
אפלונזי, חררונזי, מן סגן אפארכמ
מן קיוד אטעבתי פגעלתי אכיא בענא
לא תגברוני על קול, על פֿעל, על עֵלם לא אהוא
אטרקוני אסטרײַח ולא תוקפוני בחגה אנה אן האואן
פֿחריטי אן אקון קמא לא תרידון לי אן אקון.

ע. מ.

מעמד גמאל הגבאל - ירכא

תרגום-מעון נוף הרים-ירכא

להיות כמו...
זכותי להיות כמו שאתם לא רוצים שאני אהיה !
תנו לי להביע את עצמי, אני בן אדם
תנו לי לחיות בחופש ולפי בחירתי...
שחררו אותי מהכלא של מחשבותיכם אשר מעייפות אותי
לא להכריח אותי לעשות, לומר וללמוד דברים שאני לא אוהב.
תניחו לי... כי חירותי, זאת להיות מה שאתם לא רוצים שאני אהיה !

ע. מ.

מעון "נוף הרים" - ירכא

מחווה לאומן
רוי ליכטנשטיין

דיוקן עצמי, טכניקת הדפס

א.ס.

פנימיית "דארנא" - בית רועי

א.ג.
"אופק"

תהיי עצמך

אני יושבת לבד בחדר וחושבת, מי זה אני?
כי לפי השמועות האני שאני זה לא אני...
כיום הסטיגמות קובעות,
ונוטים לשכוח, מהן באמת המטרות ואיפה הכוח?
מוצאים את עצמנו שואלים, כביכול...
"הלו, מי זה אני???"

אם אני לא אוכלת הרבה, **אז** אני אנורקטית לא בריאה.

אם אני אוכלת הרבה, **אז** אני בולעת אוכל, אזי שאני "חזירה".

אם אני מתאפרת, **אז** אני מסתובבת עם מסכה.

אם אני לא מתאפרת, **אז** אני לא מטופחת, זנוחה.

אם אני לובשת מכנסיים וטי-שרט, **אז** אני טום בוי, גברית.

אם אני לובשת שמלה, **אז** אני חיה בסרט, משחקת אותה דוגמנית.

אם יש לי חבר, **אז** אני לא חיה את החיים, כנועה.

אם אני רווקה, **אז** אני חוששת מאחריות, יאמרו, תישאר גלמודה

אם יש לי בית גדול, **אז** אני תאבת כסף, מתגאה.

אם אני שוכרת דירה, **אז** אני קמצנית או עניה.....

ואם אני ככה, **אז** אני ככה...**ואם.. ואם... ואם..**

בקיצור, לא משנה מה תעשי יהיה לאנשים מה להגיד!

אבל זה לא נכון!!!!

תעשי מה שהלב שלך אומר לך שנכון, תתנהגי איך שאת מרגישה הכי בנוח,

תהיי את ורק את, בלי לחץ....

תזכרי שלא משנה מה, את יפה איך שאת! ולהיות שונה זה לא מכוער!

ותזכרי שעדיף להיות כנה, מלהיות צבועה !

**תהיי עצמך, קבלי את עצמך, תעריכי את עצמך, תסלחי לעצמך,
תברכי את עצמך, תביעי את עצמך, תסמכי על עצמך, תאהבי את
עצמך ותעצימי את עצמך.**

כלל מס' 1 בחיים: עשי את מה שעושה אותך מאושרת.

מה שאחרים חושבים עליך לא משנה. מה שאת חושבת על עצמך, משנה הכל.

תאפשרי לעצמך לא להיות מושלמת, קבלי את עצמך על כל השונה והמיוחד שברך.

תזכירי לעצמך שזה בסדר לא להיות מושלם.

תהיי השינוי שאת רוצה לראות בעולם.

תאמיני ותפעלי כאילו זה בלתי אפשרי להיכשל.

התרחקי מאנשים המזלזלים בשאיפות שלך. אנשים קטנים תמיד עושים כך.

אנשים גדולים תמיד יתנו לך את ההרגשה שגם את מסוגלת להיות גדולה.

י.ס.

מעון 'צופיה'

הגעתי למלכישוע עם
סיבות של בעיות חיים
והיום אני לומד על החיים
הגעתי למלכישוע בגלל
שימוש בסמים
והיום אני נגמל מהסמים
ולמצוא דרך חיים חדשה,
ולמצוא פתרון לחיים,
ולדעת שאפשר לחיות,
וליהנות מהחיים ללא
שימוש בסמים

ג.כ.

מלכישוע

דיוקן עצמי
רישום על קרטון

י.ב.
כפר "רוח מדבר"

ל.ע.

הוסטל "אמאן"
שפרעם

לא בינארי
לא גבר ולא אשה אבל אני גם לא שילוב
כלשהו של השניים
קופסא
שונה
צביטה בלב
שאין לי מגדר
אני לא גבר ולא אישה אבל גם לא שילוב של
השניים
אני לא נכנס לקופסאות הן פשוטות מידי כדי
להבין אותי
אני לא בינארי
אני שונה ומוזר
אפשר לומר שאני סוג של חייזר
לפעמים מרגיש שאין לי באמת מגדר
כן לפעמים אני מרגיש צביטה בלב
כשאני מבין שבעולם הזה לא יבינו אותי
בעצם אומרים לי שאני לא אמיתי?

שרלוק
"מקום אחר"

מהדורת קיץ תשע"ז 2017

"והילד הזה הוא אני"

עורכת: קארן פדרובסקי-פחם

עיצוב: הסטודיו של מירב יעקב 0507-545501